

I. AUTOREFERAT

1. Imię i nazwisko : Bogdan Szczerkowski

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania

18 VI 1996 Dyplom magistra sztuki, Wydział Instrumentalny, Akademia Muzyczna w Poznaniu

14 I 2008 Dyplom doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka Wydział Instrumentalny, Akademia Muzyczna w Poznaniu

23 VII 2003 Stopień nauczyciela mianowanego uzyskany w wyniku postępowania kwalifikacyjnego, nadany przez Ministra Kultury

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych, edukacyjnych i artystycznych

1996 – 2005 Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie
Stanowisko: Koncertmistrz zespołu „Camerata Nova”

1996 – 2010 Akademia Muzyczna w Poznaniu, Filia w Szczecinie
Stanowisko: nauczyciel przedmiotu (1996 – 1998)
asystent (1998 – 2008)
adiunkt (2008 – 2010)

2010 – nadal Akademia Sztuki w Szczecinie
Stanowisko: adiunkt w klasie skrzypiec

**1999 – 2013 Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia (od 2002) w Stargardzie
Szczecińskim**

Stanowisko: nauczyciel skrzypiec (1999 – 2003)

nauczyciel mianowany (2003 – 2013)

2005 – 2008 Uckermaerkische Kulturagentur gGmbH Prenzlau

Stanowisko: prowadzący 2. skrzypiec Preussisches Kammerorchester

2015 – 2016 Uckermaerkische Kulturagentur gGmbH Prenzlau

Stanowisko: 2. Koncertmistrz Preussisches Kammerorchester

- 4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 z dnia 14 marca 2003 r.
o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie
sztuki (Dz. U. 2017 r. poz. 1789)**

a) Tytuł osiągnięcia naukowego/artystycznego

Płyta zatytułowana:

Pawel Gruenspan, Mea Sharim, 4 Songs from Pesach 1943

Wykonawcy:

Bogdan Szczerkowski – skrzypce

Michał Francuz – fortepian

Gruenspan Quartet w składzie:

Katarzyna Dziubak – skrzypce I

Natalia Grzegorezyk – skrzypce II

Ewelina Stępień – altówka

Agnieszka Borkowska - wiolonczela

b) Autor/ autorzy, tytuł/tytuły publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa
Autorzy, tytuły utworów, czas trwania:

Paweł Gruenspan

Suita Mea Sharim, Impresje Jerozolimskie

na skrzypce i fortepian

1. <i>Poranne promienie</i>	4:31
2. <i>Mazełtow</i>	3:08
3. <i>Cadyk i Szames</i>	4:15
4. <i>Radość, łzy i marzenia</i>	5:11

4 Pieśni z cyklu *Pesach 1943, Szkice zza muru*

na skrzypce i fortepian *

5. <i>Pieśń o Januszu Korczaku</i>	5:29
6. <i>Idzie głód, idzie śmierć</i>	4:17
7. <i>Kadisz</i>	3:53
8. <i>Zagłada / Shoah</i>	5:15

Suita Mea Sharim, Impresje Jerozolimskie

na skrzypce i kwartet smyczkowy*

9. <i>Poranne promienie</i>	4:35
10. <i>Mazełtow</i>	3:00
11. <i>Cadyk i Szames</i>	4:29
12. <i>Radość, łzy i marzenia</i>	5:13

* aranżacja Bogdan Szczerkowski

Całość materiału na płycie jest światową premierą fonograficzną

Nagranie zrealizowano w Sali Kameralnej Filharmonii w Szczecinie

(listopad 2018)

Reżyser nagrania: Małgorzata Polańska

Redakcja: Bogdan Szczerkowski

Zdjęcie na okładce: Andrzej Łazowski

Projekt graficzny, skład: Rafał Dymerski

Wydawnictwo: DUX, nr kat. 1582

Rok wydania: 2019

c) Omówienie celu naukowego/artystycznego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Paweł Gruenspan (20.10.1920 Warszawa – 30.01.2000 Szczecin) – kompozytor, pianista jazzowy, kierownik zespołu Paweł Gruenspan Band, z którym wystąpił, m.in. na I Ogólnopolskim Festiwalu Muzyki Jazzowej, Sopot 1956, obok Krzysztofa Komedy czy Andrzeja Kurylewicza. W czasie II wojny światowej odniósł ranę głowy, w konsekwencji której zaczął ślepnąć, aż do całkowitej utraty wzroku, co zmusiło go do stopniowego zaprzestania czynnej działalności estradowej. Mimo to komponował nadal – muzykę rozrywkową pod pseudonimem Marek Chłodny oraz utwory publikowane pod własnym nazwiskiem, o których mówił, iż są „kawalkiem całej ocalonej mojej muzyki”, wpisujące się w nurt nawiązujący do klimatu muzyki chasydzkiej. W tym właśnie nurcie na szczególną uwagę zasługują: cykl *Pesach 1943*, *Szkice zza muru*; *Pieśni* do słów Icyka Mangera w przekładzie Roberta Stillera; suita na fortepian *U Cadyka* dedykowana „pamięci najbliższych, niewinnych ofiar hitlerowskich zbrodni” oraz skomponowana u schyłku życia suita *Mea Sharim*, *Impresje Jerozolimskie* na skrzypce i fortepian.

MEA SHARIM – SZEŚĆ NIEZWYKŁYCH LAT

W maju 1993 roku, będąc jeszcze na studiach, zostałem poproszony przez Pawła Gruenspana o pomoc przy pracy nad jego nową kompozycją na skrzypce i fortepian. Nie znałem wówczas jeszcze w ogóle, ani p.Pawła ani Jego muzyki, wiedziałem jedynie, że to szczeciński, niewidomy, żydowski kompozytor. Zgodziłem się bez wahania. Tak rozpoczęła się moja współpraca i przyjaźń z tym niezwykle ciekawym człowiekiem.

Spotykaliśmy się regularnie, w mieszkaniu p.Pawła, dwa, czasem trzy razy w tygodniu. Sama praca – notowania dyktowanych od fortepianu dźwięków, była bardzo żmudna. Trzeba sobie bowiem wyobrazić następującą kolejność: najpierw zapisać dźwięki – następnie należało je sprawdzić, tzn. zagrać kompozytorowi – tu korekta, zapisujemy nowy tekst, znów sprawdzamy – nie, to jeszcze nie to, może jednak w ten sposób, „zagraj” – dobrze!, idziemy dalej...Często zapisanie kilku taktów zabierało kilka godzin. Zdarzało się też niejednokrotnie, że dzwonił p.Paweł: „Bogdanku, mam zupełnie nowy pomysł, piękny nowy pomysł na ten fragment, który wczoraj pisaliśmy – kiedy możesz wpaść?” Wiele

wpadałem jak tylko mogłem, wczorajsza wersja utworu szła w zapomnienie, a my, na nowo: zapisz, zagraj – dobrze, to poprawmy, to zostawiamy. I tak krok po kroku.

Moim zadaniem było również kontrolowanie pomysłów p.Pawła pod kątem „skrzypcowości”, tzn. wykorzystania technicznych możliwości instrumentu i urody wykonawczej danych wariantów. Tu p.Paweł, jako pianista traktował moje rady z niebywałym szacunkiem co było swoistym powodem do dumy z jednej strony, z drugiej powodowało moje lekkie zakłopotanie.

Te spotkania miały jeszcze inny wymiar. Pan Paweł był po prostu niezwykłą osobą, dzielił się ze mną nieustannie wiedzą o życiu i muzyce. Mimo podeszłego wieku, pełen był młodzieńczego entuzjazmu i energii w realizowaniu zamierzeń, niepomny na trudności i cierpienie, które jako osoba niewidząca nieustannie musiał w życiu codziennym pokonywać. Był w tym niezwykły hart, którym odznaczał się do końca życia.

Suita *Mea Sharim* uzyskała ostateczny kształt i wersję zatwierdzoną do publikacji na przełomie lat 1998/99. Dotyczy to w szczególności tytułów poszczególnych części oraz partii solowej skrzypiec. Sam akompaniament rozważany był we wszelkich potencjalnych wariantach, w zależności od miejsca wykonania i obsady – od wersji podstawowej, z fortepianem, poprzez kwartet smyczkowy, orkiestrę kameralną aż po orkiestrę symfoniczną. Niestety, siły schorowanego, niemal osiemdziesięcioletniego już wówczas Kompozytora nie pozwalały Mu na dalszą, tak intensywną, pracę więc zwrócił się z prośbą o dokonanie aranżacji akompaniamentu na skład symfoniczny do Anny Pęcherzewskiej – wówczas studentki fletu i kompozycji Akademii Muzycznej w Gdańsku. Młoda kompozytorka podjęła się tego wyzwania i w niezwykłym tempie, w ciągu niespełna tygodnia, przesłała gotową partyturę i materiały, w geście serca nie oczekując nic w zamian. Prawykonanie utworu nastąpiło 19.04.1999 (46. rocznicę Powstania w Getcie Warszawskim), w obecności Kompozytora, w Auli Uniwersytetu Szczecińskiego. Wykonawcami byli: Orkiestra Academia pod dyr. Bohdana Boguszeńskiego, partię solową wykonał piszący to wspomnienie, zaś całość zarejestrowała Telewizja Polska o. w Szczecinie.

Kilka miesięcy później, 20. stycznia 2000 roku Paweł Gruenspan zmarł.

Życie toczyło się dalej, moje zawodowe działania, koncerty, praca akademicka, życie rodzinne i tysiące innych spraw powodowały, że odsuwało się gdzieś w przeszłość *Spotkanie z p.Pawłem*. Przez te wszystkie lata jednak, wciąż nie dawało mi spokoju, że te

tak niezwykle wartościowe, piękne, wzruszające, pełne żydowskiego liryzmu, humoru i smutku utwory odchodzą pomalu w niepamięć. Po bez mała 20 latach pojawiła się okazja by to zmienić – niniejsza płyta ma „ocalić od zapomnienia” niezwykle twórczość Pawła Gruenspana, zaś wersja Suity w opracowaniu na skrzypce i kwartet smyczkowy jest swoistym dokończeniem pracy, którą zaczęliśmy wiele lat temu.

Cykl *Pesach 1943, szkice zza muru* Pawła Gruenspana składa się z 19 kompozycji o programowych tytułach:

ULICZKI GETTA
BALLADA O CHAJCE I FRUMCE
MALI PRZEMYTNICY
ŻYDOWSKI MUZYKANT
ŻEBRZĄCE DZIECKO
PIEŚŃ O JANUSZU KORCZAKU
IDZIE GŁÓD, IDZIE ŚMIERĆ
KOŁYSANKA O GŁODZIE
SOWIZDRZAŁ GETTA
DUET MIŁOSNY
TAJNY JESZYBOT
LIST DO TREBLINKI
ŻYDOWSKI SKRYBA
PIOSENKA PRZEMYTNIKA
TANIEC PRZEMYTNIKA
SZABASOWA PIOSENKA
KADISZ
PESACH 1943
ZAGŁADA – SZOACH

W trakcie naszej wspólnej pracy, p.Paweł „podsuwał” mi owe utwory wielokrotnie do wglądu, grywaliśmy je razem, nie było jednak nigdy okazji ich publicznej prezentacji. Już wtedy poruszała mnie niezwykle, ich silna emocją prostota, a zarazem głębia. Wybrane do nagrania 4 Pieśni uważam za najbardziej bliskie skrzypcom, praca nad transkrypcją była

całkowicie naturalna. Cieszy mnie niezmiernie fakt, iż dzięki nagraniu ten miniaturowy cykl zostanie przybliżony szerszemu gronu słuchaczy. Kolejnym krokiem mającym jeszcze bardziej spopularyzować twórczość Pawła Gruenspana jest planowane, we współpracy z Filharmonią w Szczecinie, wydanie nut z obiema aranżacjami zaprezentowanymi na niniejszym nagraniu.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć artystycznych, naukowych, edukacyjnych oraz działalności popularyzatorskiej

W 1996 roku ukończyłem studia muzyczne w klasie prof. Henryka Tritta na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Poznaniu.

Jeszcze w trakcie studiów, w 1993 roku, prof. Bohdan Boguszewski powołał mnie na koncertmistrza orkiestry Pomorskiego Stowarzyszenia Instrumentalistów „Academia”, z którą to orkiestrą brałem udział w koncertach w kraju i za granicą, m.in.: w Szczecinie, Berlinie, Rostoku, Esbjerg (Dania), Kopenhadze i Florencji. W 1995 roku pełniłem funkcję koncertmistrza w orkiestrze Polsko – Niemieckiej Akademii Chóralnej „In terra Pax” podczas XXX Międzynarodowego Festiwalu Pieśni Chóralnej – Międzyzdroje '95. Brałem udział, jako solista i kameralista, w I Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej im. W. Lutosławskiego w Szczecinie. W latach 1993 – 1996, jako I. skrzypek uczelnianego kwartetu smyczkowego koncertowałem w Polsce, Danii i w Niemczech natomiast w latach 1994 – 1996 byłem corocznym stypendystą Miasta Szczecin.

W 1996 rozpocząłem pracę w macierzystej Akademii Muzycznej w Poznaniu, Filii w Szczecinie, początkowo na stanowisku nauczyciela przedmiotu, od roku 1998 jako asystent, zaś po uzyskaniu, w roku 2008, stopnia doktora sztuki muzycznej – na stanowisku adiunkta. Od początku pracy prowadziłem samodzielnie indywidualne zajęcia skrzypiec oraz zespoły kameralne. W latach 1996 – 2005 byłem koncertmistrzem zespołu Camerata Nova. W 1996 roku nawiązałem współpracę z pianistą Tomaszem Joczem, co zaowocowało koncertami w Polsce i w Niemczech, zaś od roku 1998 graliśmy już wspólnie ze znakomitym szczecińskim klarncistą – Bogusławem Jakubowskim.

Do najważniejszych osiągnięć w tym zespole zaliczam:

- 1997 – stypendium Mattheiser Sommer Akademie, Bad Sobernheim (Niemcy) – finansujące kursy mistrzowskie u prof.prof.: V. Klimova (skrzypce) i B. Robertsa (fortepian),
- 1997 – III Nagroda na I. Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej im. K. Pendereckiego w Krakowie,
- 1997 – udział w Koncercie Nadzwyczajnym poświęconym Pamięci Ofiar Stanu Wojennego, Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie, koncert ten bezpośrednio transmitowała Telewizja Polska o. w Szczecinie,
- 1998 – stypendium Dartington International Summer School – finansujące udział w kursach mistrzowskich u prof.prof.: M. Mitchell (skrzypce) i B. Robertsa (fortepian)
- 1998 – nagranie *Koncertu op.21* Ernesta Chausson'a dla wytwórni DUX, płyta została zgłoszona przez wytwórnię do nagrody Płyta Roku – Fryderyk'98,
- 1998 – *Grand Prix* i *Nagrodę Dyrektora Centrum Edukacji Kulturalnej* w Kłodzku na I. Ogólnopolskim Festiwalu Kameralistyki Młodych w Kłodzku,
- 2000 – udział w Koncercie szczecińskiej Filii Akademii Muzycznej (*Koncert op.21* Ernesta Chausson'a) oraz Koncercie Katedry Instrumentów Dętych i Akordeonu (*Historia Żołnierza* Igora Strawińskiego) w ramach Koncertów Jubileuszowych z okazji 80 – lecia Akademii Muzycznej w Poznaniu.

W 1999 roku podjąłem pracę w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia im. Witolda Lutosławskiego w Stargardzie Szczecińskim, która w 2002 roku przekształciła się w Szkołę I i II stopnia. W Szkole tej zatrudniony byłem do 2013 roku zaś pracę z młodzieżą, a w szczególności z dziećmi, uważam za niezwykle istotną – po dziś dzień mam stały kontakt z tą grupą wiekową, prowadząc warsztaty metodyczne dla nauczycieli i uczniów szkół muzycznych, czy też zasiadając w Jury Konkursów.

W latach 1993 – 2005 byłem koncertmistrzem Orkiestry Academia, zaś moja współpraca z tym zespołem trwa nadal. Do dnia dzisiejszego, jako koncertmistrz, solista i kameralista uczestniczyłem w blisko 100 koncertach Orkiestry, w Polsce, Danii, Niemczech, Stanach Zjednoczonych i we Włoszech .

Poniższe koncerty traktuję jako wydarzenia szczególne:

- 6 maja 1996

Uroczysty koncert z okazji Święta 3 maja 1791.

G . Bacewicz – IV Kwartet smyczkowy

Bogdan Szczerkowski – skrzypce I

Ewa Pukos – skrzypce II

Izabela Joniec – altówka

Ewa Fafara – wiolonczela

G. Ph. Telemann *Koncert Polski B-dur*, A. Vivaldi – *Cztery pory roku – op. 8. Nr 1*,
Koncert E – dur (Wiosna).

St. Marien Kirche – Berlin

- 19 kwietnia 1999

B. Szczerkowski – skrzypce M. Pałczyński – gitara. **P. Gruenspan – *Mea Sharim* (prawykonanie)**, M. Jasiński- *Elegia na smyczki*, J. Rodrigo – *Concierto d'Aranjuez*.

Aula Uniwersytetu Szczecińskiego

- 9 czerwca 2002

Orkiestra Kameralna Academia

B. Nizioł- skrzypce.

M. Jasiński – *Elegia na smyczki*, F. Mendelssohn – Bartholdy: -*Koncert na skrzypce – d-moll*, O. Respighi – *Dawne tańce i arie*, P. Czajkowski – *Serenada na smyczki – C- ur op. 48*.

Warszawa – Studio koncertowe Polskiego Radia im Witolda Lutosławskiego.

Koncert transmitowany na żywo przez II Program Polskiego Radia

- 17 grudnia 2010

A. Makowicz *Living High In Manhattan*

Adam Makowicz – fortepian

Orkiestra Kameralna Academia

Bohdan Boguszewski – dyrygent

Well Recital Hall at **Carnegie Hall, Nowy Jork**

- 12 sierpnia 2013

Koncert inauguracyjny IX Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego "Sacrum Non Profanum"

K. Penderecki *Powiało na mnie morze snów...Pieśni zadumy i nostalgii*

Bazylika Archikatedralna św. Jakuba w Szczecinie

Gość Honorowy Koncertu **Maestro Krzysztof Penderecki**

W roku 2014 otrzymałem od Pomorskiego Stowarzyszenia Instrumentalistów Academia pamiątkową statuetkę – w nagrodę „za wkład pracy wniesiony w rozwój Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego *Sacrum Non Profanum*”.

Preussisches Kammerorchester Prenzlau

Współpracę z Pruską Orkiestrą Kameralną z Prenzlau rozpocząłem w 2005, kiedy to wygrałem konkursowe przesłuchania na stanowisko Prowadzącego (Stimmfuehrer) drugich skrzypiec tego zespołu. Było to całkowicie nowe doświadczenie – najwyraźniejsza różnica polegała na zmianie funkcji: zawsze dotąd byłem koncertmistrzem bądź solistą, tu zadanie prowadzenia 2. skrzypiec uświadomiło mi jak niezwykle ważne dla spójności zespołu są właśnie głosy środkowe i jak zupełnie inaczej podzielić trzeba swoją uwagę w trakcie występu. W 2008 roku mając na uwadze swój dalszy rozwój i możliwość wolnego wyboru poczynąń artystycznych, w które się angażuję, rozwiązałem kontrakt i rozpocząłem dalszą współpracę z Orkiestrą już na zasadzie Umów o Dzieło. W późniejszym czasie byłem jeszcze raz zatrudniony na stałe – w sezonie 2015/2016, jako 2. Koncertmistrz. Do dziś,

z zespołem tym wystąpiłem w ponad 400 koncertach, w Niemczech, Polsce i Szwajcarii, również jako solista – arcyciekawym doświadczeniem były wielokrotne wykonania utworu Alfreda Schnittke *Moz-Art à la Haydn*, przyjmowane bardzo ciepło przez publiczność. Oprócz oczywistego waloru jakim jest mnogość koncertów i olbrzymi repertuar, który dane mi było poznać, koncertowanie w Niemczech ma dla mnie jeszcze jedną, wyjątkową wartość – środowisko muzyczne w Niemczech, a w szczególności w Berlinie, jest w chwili obecnej niezwykle zróżnicowane kulturowo, narodowościowo i etnicznie. Uczy to szacunku dla wszelkiego rodzaju odmienności z jednej strony, z drugiej – daje olbrzymie możliwości wymiany doświadczeń i dialogu.

Szczecińskie środowisko teatralne, praca w studio nagrań, muzyka improwizowana

Ze szczecińskim środowiskiem teatralnym jestem związany już od ponad dwudziestu lat, głównie poprzez współpracę z Adamem Opatowiczem – twórcą muzyki do licznych spektakli teatralnych w całej Polsce, zarazem wieloletnim Dyrektorem Teatru Polskiego w Szczecinie. W ciągu wszystkich tych lat, pracowaliśmy nad bez mała 30 nagraniami, wielokrotnie była to muzyka przeze mnie improwizowana.

Realizacją, którą traktuję jako szczególną i wyjątkową pod każdym względem jest płyta Mirosława Czyżykiewicza *Muzyka wieczorem* z muzyką Adama Opatowicza do poezji Jarosława Iwaszkiewicza, z pośmiertnie wydanego tomiku pod tym samym tytułem, gdzie miałem ogromną przyjemność wzbogacić warstwę muzyczną o własne improwizacje.

Koncert przedpremierowy z tym materiałem miał miejsce 22 marca 2015 w Stawisku – rodzinnym majątku Jarosława Iwaszkiewicza (Muzeum im. Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów), zaś 26 kwietnia 2015, w Piwnicy pod Harendą w Warszawie, odbył się koncert premierowy – brałem udział w obu tych wydarzeniach.

Możliwość pracy w studio nagrań jak również na żywo podczas wszelkich spektakli teatralnych, swoboda twórcza, kreatywne wykorzystywanie własnej wyobraźni muzycznej – to wszystko co wiąże się z improwizacją muzyczną – za każdym razem daje mi unikalną satysfakcję, traktuję te działania zarazem jako wspaniałe dopełnienie moich *stricte* klasycznych poczynań.

Praca dydaktyczna ma dla mnie olbrzymią wartość – jak swoista soczewka skupia wszystkie doświadczenia, które zdobywam dokonując wszelkich wyborów artystycznych. Pracę na nowopowstałej Uczelni rozpocząłem od pierwszych chwil jej powołania – z historycznym dniem 01.10.2010 roku. Od samego początku miałem świadomość potrzeby stopniowego budowania i cierpliwego rozwoju nowej jakości Wydziału Instrumentalnego jak i całej Uczelni. Dzięki działaniom wielu entuzjastów środowiska akademickiego, pole działań naszej *Alma Mater* stale się poszerza – wśród tych właśnie działań wymienić należy Międzynarodowe Seminarium Praktyków i Teoretyków „Klarnet wczoraj i dziś”, na którym, dnia 22 listopada 2017 brałem udział w „całkowicie uczelnianym” (prof. Bogusław Jakubowski – klarnet, dr Urszula Szyryńska - fortepian) prawykonaniu *Tria* na skrzypce, klarnet i fortepian, autorstwa kolejnego akademika, wybitnego szczecińskiego kompozytora Artura Cieślaka. Bardzo ciekawą inicjatywą była też konferencja „Folklor, Folklorizm, Folk” w roku 2015, na której wygłosiłem wykład „Siła przekazu *muzyków prawdziwych* w twórczości skrzypcowej K. Szymanowskiego”. Niewątpliwym sednem bytu Akademii jest jednak praca z młodzieżą, w której jako najważniejsze zadanie traktuję rozwijanie indywidualności każdego z moich Studentów z jednej strony, z drugiej – niezwykle rzetelne przygotowanie do późniejszego życia zawodowego.

Na zakończenie chciałbym podzielić się osobistą refleksją.

Mam poczucie, że Szczecin jako miasto „Ziem odzyskanych”, buduje jeszcze wciąż swoją tożsamość i tradycję kulturalną. Świadoma decyzja podjęta po ukończeniu studiów, związania mojej drogi zawodowej z rodzinnym miastem, dała mi szansę na aktywny wkład w kształtowanie życia kulturalnego i muzycznego mojej „Małej Ojczyzny”. Cieszy mnie również fakt, że wszystkie pola działań – kameralistyka, dydaktyka i muzyka improwizowana, niezwykle harmonijnie wzajemnie się przenikały i uzupełniały, dając mi poczucie spełnienia zawodowego i artystycznej niezależności.

